

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Semilech rozhodl soudcem Mgr. Michalem Polákem ve věci žalobce ■■■■■ M ■■■■■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, PSČ ■■■■■, zastoupeného Mgr. Radanem Venclem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Chmelova 357/2, proti žalovanému M ■■■■■, IČ ■■■■■, se sídlem ■■■■■ ■■■■■ zastoupeného obecným zmocněncem JUDr. Liboslavem Jánským, bytem v Hradci Králové, tř. E. Beneše 1414, o zaplacení 4.100 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku částku **4.100 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 3.11.2014 do zaplacení z částky 4.100 Kč.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na nákladech řízení částku 8.448,92 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Radana Vencla.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 6.3.2015 domáhal vydání rozhodnutí, kterým by byla žalovanému uložena povinnost zaplatit mu částku 4.100 Kč s příslušenstvím jako náhradu škody způsobenou divokými prasaty na jeho pozemku p. č. ■■■■■ v k. ú. ■■■■■ ■■■■■, který je součástí honitby užívané žalovaným.

Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalovaný je uživatelem honitby, jehož součástí je pozemek p. č. ■■■ v k.ú. ■■■. Dále na základě listinných důkazů dospěl soud ke zjištění, že na pozemku p. č. ■■■ v k.ú. ■■■ byla dne 23.9.2014 způsobena divokými prasaty škoda v podobě hlubokého rozrytí půdy, což je prokázáno přiloženými fotografiemi. Dne 8.10.2014 vyzval žalobce žalovaného k náhradě škody ve výši 4.100 Kč spočívající v uvedení pozemku do původního stavu. Mezi účastníky poté nedošlo k dohodě o náhradě způsobené škody, neboť návrhy ze strany žalobce nebyly pro žalovaného akceptovatelné, a proto ve dnech 16.4.2015 až 25.4.2015 provedl žalobce na své náklady obnovu poškozeného pozemku (dle faktury rotovátorování, smykování, úklid drnů, setí travního semena), za což zaplatil paní Daně V■■■ částku 4.251,94 Kč.

Z uvedeného vyplývá, že na zemědělském pozemku žalobce (§ 3 odst. 2 zákona č. 256/2013 Sb. katastrální zákon) ležícím v honitbě užívané žalovaným byla způsobena škoda, za kterou podle § 52 odst. 1 písm. b/ zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, odpovídá žalovaný. Žalobce v zákonem stanovené lhůtě dle § 55 zákona o myslivosti uplatnil svůj nárok na náhradu škody u uživatele honitby a z důvodu neuzavření dohody následně podal rovněž v zákonné lhůtě žalobu. Jeho nárok tedy nebyl prekludován a soud se jím mohl zabývat.

Dle § 2952 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.), se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo. Dle ustálené judikatury (např. nález Ústavního soudu ze dne 30.4.2002 sp. zn. Pl. ÚS 18/01), která je použitelná i pro současnou právní úpravu, je skutečnou škodou i náklad poškozeného vynaložený na odstranění znehodnocení. Právě náklady spojené s uvedením pozemku do původního stavu byly předmětem řízení a žalobce si vůči žalovanému nijak nenárokoval samotné poškození zeminy, porostu či plodin nacházejících se na pozemku. Soud proto z důvodu procesní ekonomie nepřistoupil k důkazu znaleckým posudkem k posouzení výše škody a odkaz žalovaného na metodickou příručku Ministerstva zemědělství k Uplatňování náhrad škod způsobovaných zvěří rovněž nepovažuje za příhodný, neboť tato metodika se zabývá především škodou způsobenou zvěří na polních plodinách, zemědělských porostech, intenzivních ovocných výsadbách a plantážích, na chmelnicích a vinicích, na polní zelenině a kořeninových plodinách. Soud neshledal, že by cena za žalobcem objednané práce zjevně přesahovala cenu obdobných prací v daném místě a čase. Není totiž povinností poškozeného zajistit co nejlevnější práce k uvedení pozemku do původního stavu tak, aby to bylo pro osobu odpovědnou za vznik škody co nejvýhodnější. Jestliže žalovaný dále tvrdí, že by obnovu pozemku do původního stavu provedl v ceně nižší, měl možnost takto učinit. Jestliže však uzavření dohody ve znění navrhovaném žalobcem odmítal a sám nebyl v této komunikaci nijak aktivní (rozuměj např. předložením vlastního návrhu na znění dohody), pak nelze žalobci zazlívát, že po více než 6 měsících od uplatnění škody přistoupil k odstranění škodného stavu. V daném případě ani nelze hovořit o jakémkoliv zhodnocení pozemku provedenými pracemi, a proto soud žalobě vyhověl včetně požadovaného úroku z prodlení, neboť žalovaný je v prodlení s úhradou svého dluhu (§ 1970 o. z., § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.).

Pokud žalovaný tvrdil, že provedené práce byly vykonány neúčelně nad rámec, který byl nutný k uvedení pozemku do původního stavu, tedy že práce byly prováděny na výměře větší, než byla poškozena zvěří, pak ani přes poučení soudu k tomuto tvrzení nenabídl důkazy, a proto k němu soud nemohl přihlížet. Soud se neztotožnil ani s námitkou žalovaného, že

žalobce nesplnil preventivní povinnost dle § 53 zákona o myslivosti. Jak vyplývá z předložených fotografií i z korespondence mezi účastníky (viz dopis ze dne 2.11.2014 a 5.11.2014), žalobce i žalovaný v dané lokalitě umístili pachové ohradníky. Ani jejich umístění však vzniku škody nezabránilo. Učinění jiných opatření (např. oplocení pozemku) pak nelze po žalobci s ohledem na velikost pozemku spravedlivě požadovat.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1, § 142a odst. 1 a § 151 odst. 1, 2 o.s.ř. Žalobce měl ve věci plný úspěch, prokázal odeslání předžalobní výzvy k plnění (viz dopis ze dne 26.2.2015), a proto má právo na náhradu nákladů řízení, které vynaložil k účelnému uplatňování práva proti žalovanému. Tyto náklady tvoří zaplacený soudní poplatek 400 Kč, odměna advokáta za 4 úkony právní služby po 1.000 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, vyjádření ve věci, účast na jednání - § 7 bod 3., § 11 odst. 1 písm. a/, d/, g/ vyhl. č. 177/1996 Sb.) a 4 paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Dále žalobci náleží podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., vyhlášky č. 285/2015 Sb. a v souladu s předloženým technickým průkazem vozidla náhrada za cestovní výdaje ve výši 852 Kč za cestu osobním automobilem z Hradce Králové do Semil v celkové délce 142 km (spotřeba 7,4 l/100 km, cena za 1 l BA 95 oktanů 29,70 Kč, náhrada za použití automobilu 3,80 Kč/1 km) a náhrada za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět v rozsahu 6 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 600 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Náhrada 21 % DPH činí 1.396,92 Kč (§ 137 odst. 3 o.s.ř.). Celkem činí náklady řízení 8.448,92 Kč a žalovaný je povinen nahradit je žalobci k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Lhůty ke splnění povinností byly stanoveny třídní (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 o.s.ř.).

Nebude-li povinnost uvedená ve výroku splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Rozsudek obsahuje zjednodušené odůvodnění dle § 157 odst. 4 o.s.ř.

V Semilech dne 8. dubna 2016

Mgr. Michal Polák v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Klára Marková